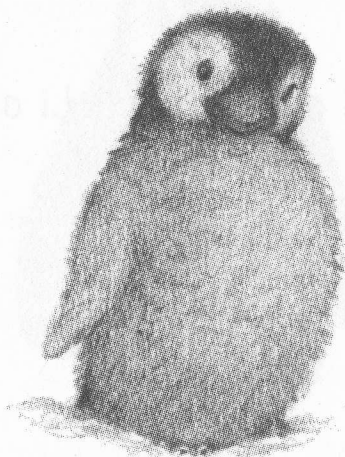

Jill Tomlinson

pinguinul
care Voia
să afle mai multe
nemi

Acesta este Otto.

Otto este un pui de pinguin

care are o misiune

foarte importantă...

Este frig

Otto era un pui de pinguin. Trăia pe picioarele tatălui său la capătul lumii. În fine, cel puțin asta spunea Leo, că ei trăiesc la capătul lumii. Leo era un alt pui de pinguin, care trăia și el pe picioarele tatălui său. Așa l-a cunoscut Otto.

Tații lor, Claudius și Nero, erau prieteni și când s-au oprit, cioc în cioc, să vorbească unul cu celălalt, Otto și Leo aproape că stăteau și ei cioc în cioc. Trebuiau să țipe puțin, fiindcă Claudius și Nero erau destul de grași, ca toți ceilalți pinguini, așa că burțile lor îi cam țineau la distanță pe Otto și Leo.

- De unde știi că suntem la capătul lumii? i-a strigat Otto lui Leo într-o dimineață.

- Tatăl tău i-a spus tatălui meu, a zis Leo.
Tatăl tău știe totul.

- Ce spui? a strigat din nou Otto.

- Tatăl tău știe totul, a zăbierat Leo la el. Toți merg la Claudius când vor să afle ceva.

- Știu, a oftat Otto cu amărăciune. Eu n-apuc să-i zic o vorbă măcar!

- De ce faceți atâta gălăgie acolo jos?
a întrebat o voce gravă de deasupra capetelor lor.

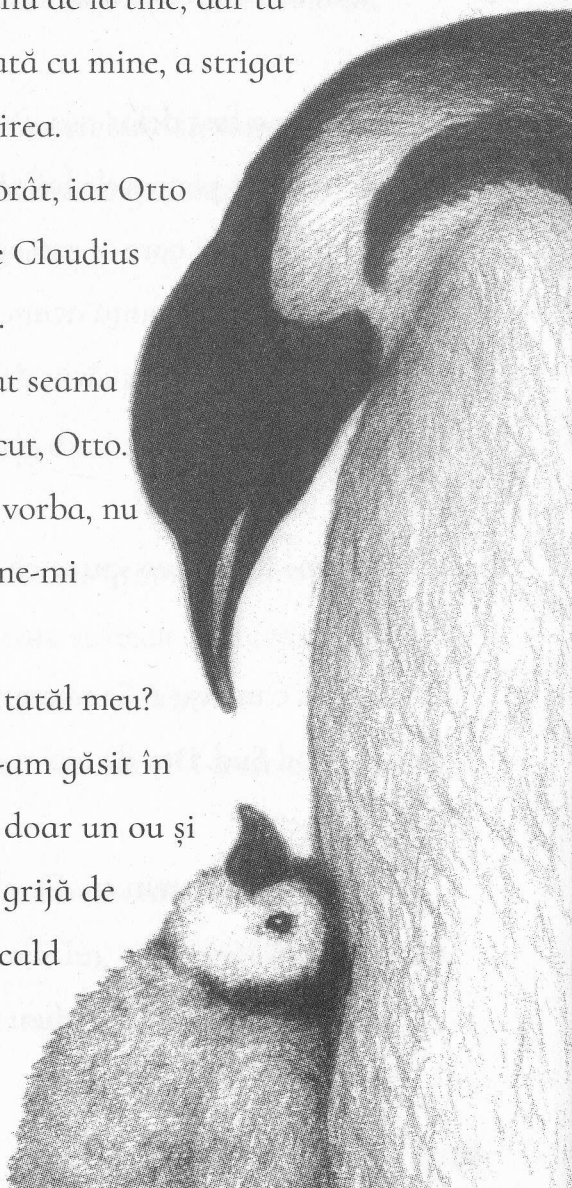
- O, tată, sunt atât de multe lucruri pe care aș vrea să le aflu de la tine, dar tu nu vorbești niciodată cu mine, a strigat Otto ridicând privirea.

Un cioc a coborât, iar Otto l-a privit în față pe Claudius pentru prima dată.

- Nu mi-am dat seama cât de mare ai crescut, Otto. Și, fiindcă tot veni vorba, nu sunt tatăl tău. Spune-mi Claudius, nu tată.

- De ce nu ești tatăl meu?

- Pentru că te-am găsit în zăpadă, când erai doar un ou și am hotărât să am grijă de tine și să-ți țin de cald până când

vei putea să ai grijă singur de tine.

- Dar asta înseamnă că tatăl meu nu m-a dorit?

- Of, nu a fost deloc așa. Probabil te-ai rostogolit de pe picioarele lui când nu era atent. Ouăle sunt chestii care se rostogolesc foarte ușor. Oricum, ești în siguranță acum, mă ai pe mine.

- Dar poate că am căzut de undeva, a zis îngrijorat Otto.

- De unde să cazii?

- De pe lume. Leo spune că stăm la capătul lumii.

- Asta cam așa e. Se numește Antarctica și este la Polul Sud. Dar de aici n-ai să cazii.

- De ce nu?

- Fiindcă așa spun eu. Ce altceva vrei să mă mai întrebi?

- Ce sunt eu?

- Un pinguin. Un pinguin imperial.

- Știu asta. Voiam să întreb ce e acela un pinguin.

- O pasăre. Acum trebuie să terminăm cu vorbăria și să ne alăturăm grămezii de pinguini, fiindcă vântul se întetește și în curând va fi foarte frig.

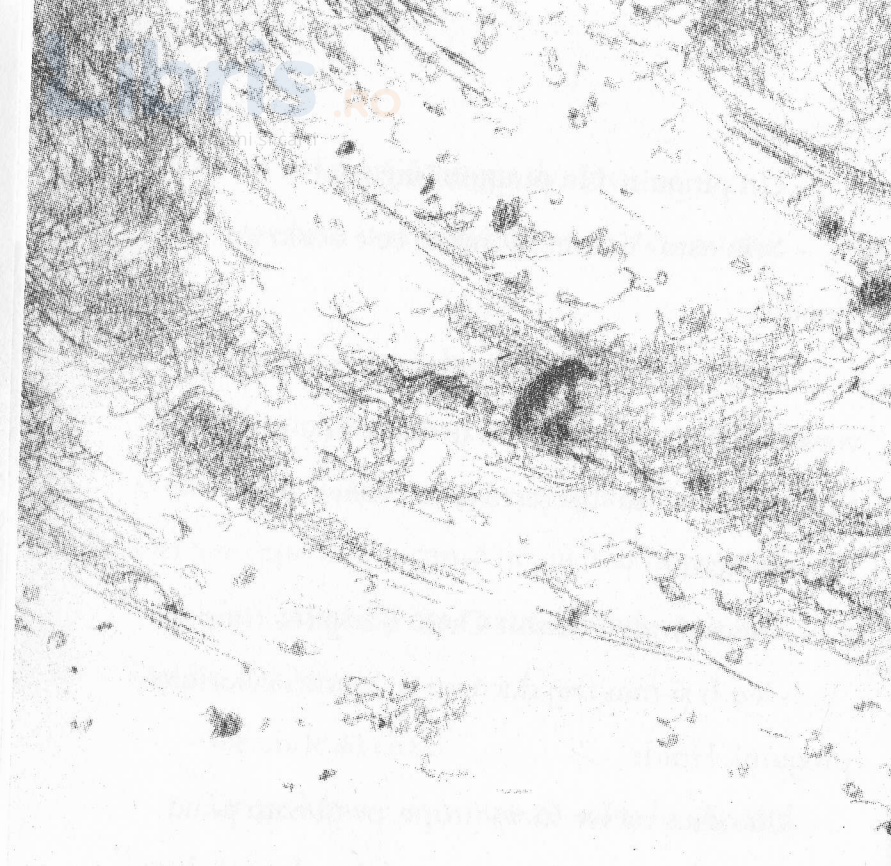
- În curând! a chițăit Otto. E frig tot timpul.

- Va fi și mai frig dacă nu te alături celorlalți pinguini. Haide.

Claudius merse târâș-grăpiș pe gheață până la ceilalți pinguini care stăteau deja adunați laolaltă pentru a-și ține de cald.

- Nu-i așa că suntem mulți? i-a strigat Otto lui Claudius.

- Țsta e un lucru bun, a răspuns acesta puiului de la picioarele lui, cu vocea lui puternică. Cu cât suntem mai mulți, cu atât ne va fi mai

cald. Hai, închide pliscul și cuibărește-te cât mai strâns lângă mine. Vine un ditamai viscolul.

Otto a făcut ce i s-a spus, dar îi era tare greu să-și țină pliscul închis. Voia să afle ce este acela un viscol.